

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/44 Mo

in de klacht nr. 002.01

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft bij verzekeraar een w.a.-/cascoverzekering gesloten voor haar Volkswagen Golf van het bouwjaar 1995.

Op 20 april 1999 is bij een inbraak uit klagsters bedrijfspand de kluis ontvreemd, met daarin onder meer de delen I, II en kopie deel III van het kentekenbewijs, het APK-keuringsformulier en een originele sleutel van deze auto.

Op 31 mei 1999 om omstreeks 23.30 uur heeft klagster de auto geparkeerd op het niet afgesloten gedeelte van het bedrijfsterrein van een garagebedrijf en de sleutel van de auto in de op het niet afgesloten gedeelte van dat terrein staande brievenbus van dat bedrijf gedeponneerd, bij welk bedrijf de volgende dag de sloten van de auto zouden worden vervangen. De volgende dag bleek de auto te zijn gestolen. De dagwaarde van de auto is door een door verzekeraar ingeschakelde expert vastgesteld op een bedrag van f 19.500,- incl. BTW.

In artikel 2.3.8 van de op de verzekering van toepassing zijnde polisvoorwaarden is bepaald: 'Voorts is van de verzekering uitgesloten schade door beschadiging of verlies van de verzekerde objecten: (...) 2.3.8.2 door verduistering, oplichting, joyriding en diefstal, voor zover die het gevolg is van aan de verzekerde te verwijten onvoldoende

2001/44 Mo

zorg voor die objecten’.

In artikel 3.3.4 van deze voorwaarden is bepaald: ‘In geval van oplichting, verduistering of diefstal van het motorrijtuig heeft de verzekeringnemer recht op schadevergoeding: (...) b nadat de eigendomsrechten aan (verzekeraar) zijn overgedragen en de delen I, II en kopie deel III van het kentekenbewijs door (verzekeraar) zijn ontvangen’.

Verzekeraar heeft met een beroep op voormelde polisartikelen aan klaagster schade-uitkering ontzegd.

De klacht

Verzekeraar weigert schade-uitkering omdat klaagster de autopapieren, die kort voor de diefstal van de auto bij een inbraak waren onttrokken, niet aan hem kon overdragen. Hij stelt voorts dat zij onzorgvuldig heeft gehandeld en beroept zich daarbij op niet ter zake doende bijkomstigheden. Klaagsters bedrijf is in 1999 explosief gegroeid. Daarom verliep niet alles bij haar even vlekkeloos, maar het morele risico is gunstig.

Degene, die bij klaagster voor de autopapieren en nieuwe sloten moest zorgen, was eind april en de maand mei van 1999 veel afwezig door ziekte. De gestolen auto was zo onmisbaar voor klaagster, dat zij niet direct na de diefstal van de autopapieren actie heeft ondernomen. Er was derhalve door samenloop van een aantal ongunstige omstandigheden voor klaagster sprake van overmacht. Daarom behoort verzekeraar zich volgens klaagster milder op te stellen.

Het standpunt van verzekeraar

Op 20 april 1999 zijn uit klaagsters bedrijfspand de delen I, II en kopie deel III van het kentekenbewijs en een sleutel van de verzekerde auto onttrokken. Klaagster heeft geen duplicaat van het kentekenbewijs aangevraagd. Pas op 31 mei 1999 heeft zij de auto naar de dealer gebracht voor het laten aanbrengen van nieuwe sloten. Zij plaatste de auto om half twaalf 's avonds op het niet afgesloten deel van het bedrijfsterrein van de dealer en deponeerde de sleutel in een brievenbus aan de rand van het bedrijfsterrein. De voorzijde van deze brievenbus bleek los te zitten. Klaagster had over deze handelwijze geen overleg gepleegd met de dealer. Die nacht werd de auto gestolen.

Verzekeraar wijst op artikel 3.3.4. aanhef en onder b van de van toepassing zijnde polisvoorwaarden. Weliswaar kan klaagster naar de letter aan het tweede vereiste niet voldoen omdat alle autopapieren gestolen waren, maar zij had met bekwame spoed voor een duplicaat of nieuw kentekenbewijs kunnen zorgen en daarmee naar de geest aan het vereiste van artikel 3.3.4.b kunnen voldoen. In dat geval had verzekeraar over de vereiste originelen van het kentekenbewijs kunnen beschikken als bewijs van eigendom en alle relevante gegevens aan de RDW kunnen opgeven om zich als eigenaar van de auto te laten registreren. Nu was dat echter niet mogelijk, omdat niet de juiste duplicaatcode, vermeld op deel I, kon worden genoemd, waardoor hij een voor revindicatie belangrijk bewijs miste. Daarom houdt hij zich strikt aan het in artikel 3.3.4.b bepaalde.

Bovendien is er geen dekking op grond van artikel 2.3.8.2 van deze voorwaarden. Van de verzekering is namelijk ook uitgesloten schade door verlies van het verzekerde object door diefstal, voor zover die het gevolg is van aan de verzekerde te verwijten

2001/44 Mo

onvoldoende zorg voor dit object. Van voldoende zorg was geen sprake, daar klaagster heeft nagelaten met bekwame spoed voor een nieuw kentekenbewijs en nieuwe portiersloten te zorgen. Omdat met het kentekenbewijs ook een sleutel was gestolen, was de auto gemakkelijk te ontvreemden en met alle autopapieren erbij probleemloos te verkopen. Klaagster liet dit risico bijna 6 weken voortbestaan. Vervolgens handelde zij weer onzorgvuldig door, zonder overleg met de garagehouder, de autosleutel in een niet daarvoor bestemde en kennelijk ondeugdelijke brievenbus bij het niet afgesloten garageterrein te deponeren en de auto, waarvan alle papieren in verkeerde handen waren gekomen, onbeheerd achter te laten.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht. Na de diefstal op 20 april 1999, waarbij kentekenbewijs deel I, II en kopie deel III alsmede een sleutel van de auto werden ontvreemd, heeft zij getracht een duplicaat of een nieuw kentekenbewijs aan te vragen. Dit was echter alleen mogelijk onder opgave van het chassisnummer. Bij het vervangen van de sloten zou de garage nagaan wat het chassisnummer was. Klaagster was dus niet in staat om eerder een duplicaat of nieuw kenteken aan te vragen, omdat het chassisnummer haar nog niet bekend was. Op 5 mei 1999 is een afspraak gemaakt met de garage voor 1 juni 1999. Het bestellen van de sloten duurde zolang. Wegens grote drukte in de garage zou pas dan ook het chassisnummer onderzocht worden. Van 20 april tot 1 juni 1999 heeft de auto nimmer voor klaagsters kantoor of voor het huis van haar directeur geparkeerd gestaan. Verzekeraar suggereert dat klaagster het risico zes weken heeft laten voortbestaan. Tussen de diefstal op 20 april 1999 en de op 5 mei 1999 met de garage gemaakte afspraak liggen slechts 15 dagen. De dagen daarna tot 1 juni 1999 was sprake van overmacht. Het enige dat klaagster verweten zou kunnen worden, is dat zij niet tevoren met de garage heeft afgesproken dat zij de sleutel in de brievenbus zou deponeren. Maar zelfs de expert deelde haar mede dat dit ook bij hem een gebruikelijke handelwijze was.

Het overleg met verzekeraar

Ter zitting is de klacht met verzekeraar besproken.

Het oordeel van de Raad

Nadat op 20 april 1999 bij een inbraak uit haar bedrijfspand de delen I, II en kopie deel III van het kentekenbewijs, het APK-keuringsformulier en een originele sleutel van haar auto waren ontvreemd, heeft klaagster pas op 5 mei 1999 een afspraak gemaakt met de garage voor het vervangen van de sloten en het vaststellen van het chassisnummer op 1 juni 1999. Verdere maatregelen dan het niet voor klaagsters kantoor of voor het huis van haar directeur parkeren van de auto heeft klaagster niet genomen. De omstandigheden die klaagster in dit verband ter verontschuldiging aanvoert, namelijk dat degene die bij klaagster voor de autopapieren en nieuwe sloten moest zorgen, eind april en de maand mei van 1999 veel afwezig was door ziekte en dat de desbetreffende auto zo onmisbaar was voor het bedrijf dat klaagster niet onmiddellijk na de diefstal op 20 april 1999 actie heeft ondernomen, behoren voor haar en niet voor

2001/44 Mo

verzekeraars rekening te komen. Blijkens het rapport van de door verzekeraar ingeschakelde expert was de auto niet voorzien van een alarminstallatie of andere op diefstalpreventie gerichte voorziening. De avond voorafgaande aan 1 juni 1999 heeft klaagster de auto geplaatst op het niet afgesloten deel van het bedrijfsterrein van een garagebedrijf en heeft zij sleutel van de auto in de op het niet afgesloten gedeelte van dat terrein staande brievenbus van dat bedrijf gedeponereerd, zonder daaromtrent met het garagebedrijf tevoren overleg te hebben gepleegd. Dit geheel van gedragingen bijeen genomen maakt verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat er bij klaagster sprake is van onvoldoende zorg voor haar auto als in de polisvoorwaarden bedoeld en dat hij reeds om die reden aan klaagster schade-uitkering kon ontzeggen. Er zijn onvoldoende redenen om de daartegen gerichte klacht gegrond te verklaren.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 2 juli 2001 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter en Mr. R. Cleton, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)